691/04

Den 19. februar 2004 blev i sag nr. 60.996:

xxxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over størrelsen af den erstatning, som selskabet har tilbudt for en vandskadet samling af breve og kuverter.

Selskabet har tilbud klageren i alt 21.757,40 kr. i erstatning for de genstande, der blev vandskadede ved et dækningsberettigende skybrud den 12/8 2002. Heraf udgør de 12.000 kr. en skønsmæssig fastsat erstatning for samlingen af breve og kuverter. Klageren er utilfreds med, at selskabet kun vil udbetale 12.000 kr. i erstatning for samlingen, som ifølge hende har en værdi af ca. 56.000 kr.

Det fremgår af sagen, at klageren den 16/8 2003 personligt mødte op hos selskabet for at anmeldte skaden. I perioden frem til 1/10 2002 rykkede klageren gentagne gange selskabet for den videre behandling af sagen. Ifølge klageren fik hun den 4/10 2002 brev fra selskabet med en skadeanmeldelse, der skulle udfyldes og returneres, hvilket hun gjorde. Heraf fremgår bl.a.: "Ca. 9.000 kort + breve, skillingsmærker, 4 blokke, 6 frimærkebøger". Klageren havde ikke prisangivet disse vandskadede effekter. Den 27/11 2002 blev de opgjorte lister gennemgået under taksatorens besøg hos klageren. Under besøget blev de enige om, at klageren godt kunne smide alle de vandskadede effekter ud.

Selskabet mener, at skaden blev anmeldt telefonisk af klageren, men har ellers ikke bestridt forløbet af sagen. Selskabet gør dog gældende, at taksatoren telefonisk kontaktede klageren den 19/8 2002 og aftalte, at klageren kunne lave en liste over de skadede effekter. Ifølge selskabet fik taksatoren ved den lejlighed oplyst, at der formentlig var sket skade for ca. 2.000 kr. Selskabet henviser til, at dette fremgår af en kopi af skadeanmeldelsen, hvor taksatorens notater er påført. Det bestrides af klageren, at hun blev kontaktet af taksatoren eller andre fra selskabet før den 4/10 2002.

Den 5/12 modtog klageren et erstatningstilbud på 9.757,40 kr. fra selskabet, hvoraf bl.a. fremgår at værdien af 9.000 kort og breve var sat til 0 kr., da taksatoren kun mente, at de havde affektionsværdi.

Om det videre forløb i sagen, hedder det i selskabets skrivelse af 9/5 2003 til nævnet:

> "L.K. [klageren] er ikke tilfreds med denne afgørelse, hvorfor hun klager til vort lokalkontor i Viborg. Der bliver herefter sat en ny taksator (A.O.S.) på sagen.
>
> Efter aftale med taksator udarbejder L.K. en mere detaljeret oplistning af de vandskadede postkort og breve. Listen sendes den 28. januar 2003 til taksator. Kopi af listen er vedlagt som bilag F.
>
> Taksator A.O.S. opgør herefter værdien af postkort og kuverter til i alt 11.000 kr. Det fremgår af opgørelsen at værdien af 6.800 breve stadig er sat til 0 kr. Opgørelsen sendes til L.K. i brev af 10. marts 2003. Kopi af brevet er vedlagt som bilag G.
>
> Samtidig sendes den samlede erstatning på 20.757,40 kr. i check til L.K., som imidlertid stadig ikke kan acceptere opgørelsen og derfor ikke indløser checken men returnerer den.
>
> På baggrund af klagen til ankenævnet har vi fået nogle supplerende oplysninger fra taksator H.L. omkring hans besøg og opgørelse hos L.K. den 27. november 2002. Oplysningerne fremgår af udskrift af e-mail, der er vedlagt som bilag H.

3. 60.996

Efter en fornyet gennemgang af sagen har vi følgende bemærkninger til opgørelsen af værdifastsættelsen af henholdsvis postkort og breve:

Postkortene - som er uden frimærker - er efter det oplyste motivbestemte og er købt på diverse auktioner til divergerende priser. Den ansatte pris på 5,00 kr. pr. kort er en skønnet gennemsnitspris, da der ikke er oplyst noget præcist om hverken priser, motiver eller antal.

Tilsvarende gælder for prisfastsættelsen af diverse førstedagskuverter og andre specielt stemplede kuverter.

Med hensyn til diverse breve - som i opgørelsen er sat til 0 kr. - skal vi medgive, at de repræsenterer en eller anden værdi. Vi kan imidlertid ikke anerkende de beløb, som L.K. mener de er værd.

Vi mener for det første ikke, at brevene kan karakteriseres som en samling, der i sig selv repræsenterer en særlig værdi. Baggrunden herfor er, at alt er uspecificeret med hensyn til både antal og nøjagtig oprindelse. Der foreligger f.eks. ikke nøjagtige lister eller fortegnelser over brevene, der er - som det fremgår af bilag H - kun forevist en bunke sammenklistrede brevkort og breve.

Når vi alligevel nu er indstillede på, at anerkende en vis værdi af de ødelagte breve, er det fordi de var forsynede med frimærker, der ved salg kunne indbringe et vist beløb.

Da der imidlertid som tidligere nævnt kun er tale om et uspecificeret antal breve med mærker af meget summarisk angivet oprindelse mener vi, at der højst kan blive tale om at erstatte mærkerne med det der i filatelistsprog kaldes for 'kilovare'.

Vi har fået oplyst, at ca. 3.000 mærker svarer til ca. 1 kg. Da der er tale om ca. 6.800 breve med frimærker svarer det ødelagte antal mærker til ca. 2,3 kg.

Ifølge vore oplysninger ligger prisen for 1 kg 'blandede hele verden' i niveauet 100-200 kr., men da der er en overvægt af danske mærker i opgørelsen samt nogle grønlandske, er vi indstillede på, at værdien af disse mærker sættes til et beløb på 1.000 kr. således, at erstatningen forhøjes med dette beløb med tillæg af renter."

Klageren er meget utilfreds med selskabets behandling af sagen og henviser bl.a. til, at hun efterfølgende har fået af vide af selskabet, at samlingen kunne være frysetørret og dermed måske reddet, og at det derfor havde været hensigtsmæssigt, hvis selskabet havde sendt en taksator, sådan som det lovede, hver gang hun rykkede for det. Desuden påpeger klageren, at samlingen, der var en del af hendes opsparing, på ingen måder kan sælges som kilovarer.

Hertil svarer selskabet i skrivelse af 30/7 2003 til nævnet bl.a., at det nok er rigtigt, at et væsentligt tidligere taksatorbesøg måske kunne have initieret et relevant forsøg på at redde de vandskadede breve, men at selskabets taksator som det mindste ville have vejledt om, hvilke redningsforanstaltninger klageren kunne have iværksat, hvis hun tidligere i forløbet havde gjort opmærksom på skadens størrelse og brevenes vigtighed.

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder, at det som ubestridt kan lægges til grund, at taksatoren og klageren under besøget den 27/11 2002 blev enige om, at klageren kunne smide alle de vandskadede effekter ud, uanset at der på dette tidspunkt endnu ikke var opnået enighed om erstatningens størrelse, herunder værdien af klagerens samling af breve og kuverter.

Nævnet finder, at det ikke er en korrekt fremgangsmåde, at taksatoren undlader at advare imod at smide effekterne ud, inden enighed om erstatnings størrelse er opnået. Ligeledes finder nævnet, at klageren burde have opbevaret effekterne, indtil sagen var

afsluttet. Henset hertil finder nævnet, at erstatningen bør fastsættes til halvdelen af det krævede beløb, hvorfor

b e s t e m m e s :

Selskabet, Alm. Brand Forsikring A/S, skal udbetale klageren i alt 28.000 kr. i erstatning med tillæg af renter efter forsikringsaftalelovens § 24 for den vandskadede samling af breve og kuverter.

Marianne Højgaard Pedersen